

La gota pacient que forada la pedra

Centenars de persones arriben des d'arreu del país per tallar la frontera amb l'estat francès a la Jonquera

Centenars de persones tallen la frontera amb França a la Jonquera | Adrià Costa

"Una cosa està clara: si no fem res, no hi haurà cap moviment". Així respon en Xavi, de 37 anys i veí d'Arbeca, quan se li pregunta si creu que servirà d'alguna cosa el tall a la frontera organitzat pel Tsunami Democràtic.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/190764/tsunami/democratic/talla/frontera>) Ell, com tants d'altres, s'ha aixecat de matinada i ha vist sortir el sol des del cotxe, camí de la Catalunya Nord. L'última vegada que es va llevar tan d'hora? L'1 d'octubre del 2017, per defensar el seu col·legi electoral.

[youtube1x1]<https://www.youtube.com/watch?v=Z0G8VS517Ew>[/youtube1x1]

No cal fer-li cap altra pregunta. Després d'uns pocs segons de silenci, en Xavi continua la seva reflexió: "Som com una gota, pacient, que no s'atura, i va fent forat a la pedra". La gota, l'independentisme que s'ha mobilitzat gairebé cada dia des que va sortir la sentència. La pedra, l'estat espanyol. "El camí és llarg, però no ens rendirem", sentència.

En Xavi ha vingut fins al Pertús acompanyat de la seva colla d'amics de tota la vida. S'hi quedaran "fins dimecres o fins quan calgui". Amb el mateix pla han vingut en Pep i l'Íngrid. Ell, jubilat, no ha hagut de demanar-se cap dia de festa. Ella, sí. "Vés a saber si quan torni a treballar em diuen que ja no cal", bromeja. Tot i el mig somriure, assegura que està disposada a perdre la feina per "continuar lluitant".

[noticiadiari]2/190187[/noticiadiari]

Cap d'ells -ni en Xavi, ni els seus amics, ni en Pep, ni l'Íngrid- porten menjar per passar tres dies. Cap problema: pocs minuts després de fer-se el tall, mentre uns quants voluntaris aixecaven l'escenari, uns altres han muntat una zona de cuina. Des de primera hora hi ha diverses caixes amb fruita, tantes d'altres amb entrepans i desenes de garrafes amb el millor aliat contra el fred de la zona: caldo.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=PmSUxzt8X9s>

El dinar s'ha servit a les dues del migdia. Més de mitja hora abans ja hi havia cua. Ja se sap, matinar fa arribar amb gana al migdia. Tots aquells que no han portat dinar de casa, han pogut menjar allà. La idea dels organitzadors és que sigui així mentre duri l'acció. Per finançar aquesta i les que vindran també s'ha obert una caixa de solidaritat.

La batalla de la gota contra la pedra que simbolitzava en Xavi és i serà llarga. El tall a la Jonquera també pretén ser-ho. La música des de l'escenari farà més planer el pas de les hores... un llibre, una pilota de futbol per fer un rondo o un debat polític sobre "què cal fer ara a Madrid?" també són bones opcions. La gota, per ara, pretén quedar-se a la Jonquera 72 hores. El forat, va per llarg.

Manifestants al tall de carretera de la Jonquera Foto: Adrià Costa